

Aktualności

20.10.2022 18:47

„Serce ustało, pierś już lodowata,

Ścięły się usta i oczy zawarły;

Na świecie jeszcze, lecz już nie dla świata!

Cóż to za człowiek? – Umarły.”

Adam Mickiewicz

Dzisiaj, 20 października 2022 r. klasy 6 i 8 w asyście swoich rówieśników ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Słopnicach wybrały się do Limanowskiego Domu Kultury na spektakl „Dziady części II” Adama Mickiewicza, w którym zagrali aktorzy Teatru Ludowego z Krakowa.

Uczniowie klasy ósmej, oglądając spektakl, z pewnością przywoływali w myślach strofy dramatu, który w tamtym roku czytali wspólnie z Panią Alinką Lachcik. Teraz przyszło im tę zapamiętaną (mam nadzieję) przed roku wiedzę odświeżyć i skonfrontować z aktorskimi kreacjami profesjonalnych artystów.

W tajemniczej, wionącej grozą cmentarnej scenerii jawiły się kolejno dusze umarłych. Ujawniały one kolejno swoje grzechy, napominały, ostrzegały i prosiły. Święte i nadprzyrodzone zjawiska, wzajemne przenikanie się świata żywych i umarłych wprawiały publiczność w zadumę i skłaniały do refleksji nad wartościami egzystencjonalnymi. W duchu etycznego kodeksu ludowego uczniowie zastanawiali się

nad sensem istnienia dziś, szczególnie w kontekście wojny za wschodnią granicą. Na zakończenie aktorzy zostali nagrodzeni gromkimi brawami.

Uczniowie klasy szóstej, choć chyba nie do końca zrozumieli fabułę dramatu Mickiewicza, to mam nadzieję, że zostali zafrapowani jego tematyką i zarazem zostali mentalnie przygotowani do omawiania „Dziadów” już za rok.

Muszę z dumą przyznać, że nasi uczniowie zaprezentowali się bardzo dobrze. Swoim eleganckim strojem i obyciem pokazali szacunek do świątyni sztuki, jaką jest teatr. Brawo!

Rys historyczny obrzędu „dziadów”

W okresie przedchrześcijańskim kult zmarłych towarzyszył niemal wszystkim uroczystościom. Jeszcze w XIX wieku na wschodzie Polski odprawiano obrzędy ofiarne z przywoływaniem zmarłych, zwane *dziadami*, uważane za relikty pogańskiego kultu przodków. Podczas tego święta karmiono i pojono dusze w trakcie specjalnych uczt przygotowywanych na cmentarzach. Te liczne obyczaje i ceremonie związane z czią zmarłych, zostały w większości przeniesione przez religię chrześcijańską na Dzień Zaduszny. Tego dnia nawiedza się cmentarze, przyozdabia groby oraz zapala na nich znicze. Praktyka ta związana jest z przedchrześcijańskim zwyczajem rozpalania ognisk na mogiłach, obejściach i rozstajach dróg, kiedy to wierzono, że płomienie ogrzewają dusze blakające się po ziemi i chronią przed złymi mocami. Miały one również oświetlać drogę wędrującym duszom, tak by nie zabłądziły i mogły spędzić tę noc wśród bliskich. Obrzędy pogańskie dziadów będące inspiracją dla dramatu Adama Mickiewicza pomieszane zostały z wyobrażeniami religii chrześcijańskiej, zwłaszcza iż Dzień Zaduszny przypada w okolicy czasu tej uroczystości.

[Galeria](#)

[Przeźwiń do początku](#)